

mr. H.L. de Boer
directeur

Informatie: dhr. mr. L.G. van der Scheer
Doorkiesnummer +31 70 3338696 Fax rechtstreeks E-mail l.vd.scheer@verzekeraars.nl
Bordewijklaan 2, 2591 XR Den Haag, Postbus 93450, 2509 AL Den Haag, Internet www.verzekeraars.nl

Onze referentie
2013-00142121/DVES

Den Haag
13 september 2013
Ministerie van Financiën
Mevrouw drs. G.J. Salden
GT/FM/AL-GR, H.325
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Betreft
Wetsvoorstel Wijzigingswet financiële markten 2015

Geachte mevrouw Salden,

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid te reageren op het wetsvoorstel Wijzigingswet financiële markten 2015. Het voorstel bevat een groot aantal wijzigingen. In deze brief met bijlage gaan wij in op de voor ons belangrijkste thema's.

Geschiedtheids- en betrouwbaarheidstoetsing

Het voorstel introduceert een geschiktheids- en betrouwbaarheidsvereiste voor personen - die transacties verrichten die vanwege de daaraan verbonden financiële risico's, het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk beïnvloeden. Het gaat hierbij niet om de brede categorie van personen die betrokken zijn bij de uitvoering van dergelijke transacties, maar alleen de smallere categorie van personen die (eind)verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van die transacties. Bij deze laatste categorie personen dient blijkens de Memorie van Toelichting in de eerste plaats gedacht te worden aan de leidinggevendenden van degenen die de transacties uitvoeren (bijvoorbeeld een hoofd van een afdeling vermogensbeheer of een afdeling 'treasury'). Voor de invulling van de categorie personen die onder 3:9a Wft vallen vermeldt de Toelichting dat aansluiting kan worden gezocht bij de Bindende Technische Standaarden (BTS) die worden ontwikkeld door de Europese Bankautoriteit. Aangegeven wordt dat binnen de categorieën uit de BTS *die personen* kunnen worden geselecteerd *die (eind)verantwoordelijk zijn voor - kort gezegd - transacties met grote financiële risico's*. De Toelichting geeft niet aan wie deze selectie gaat verrichten. Wel wordt vermeld dat de toezichthouder het toezicht op de norm risicogebaseerd zal kunnen inrichten. De Toelichting laat hiermee nog een aantal punten open. Wanneer staat vast dat aansluiting al dan niet moet worden gezocht bij de BTS? Wie moet de hiervoor bedoelde selectie maken? Een nadere concretisering op deze punten is wenselijk.

Blijkens de Toelichting houdt "geschikt" in dat de personen in kwestie voldoende kennis,

vaardigheden en professioneel gedrag hebben voor de taak die zij uitoefenen. Dit is een ander deskundigheidsvereiste dan geldt voor de dagelijks beleidsbepalers en sleutelfunctionarissen in artikel 3:8 Wft. Bij ingang van de Implementatiewet richtlijn Solvabiliteit II gaat het deskundigheidsvereiste van artikel 3:8 wel gelden voor personen die bij een verzekeraar verantwoordelijk zijn voor andere sleutelfuncties. Zie hiervoor onderdeel AN van de implementatiewet Solvabiliteit II waarmee een derde lid aan art. 3:8 wordt toegevoegd. Hierbij moet blijken pagina 39 van de Memorie van Toelichting bij de implementatiewet in de eerste plaats gedacht worden aan de leidinggevendenden van de sleutelfuncties (bijvoorbeeld een hoofd Riskmanagement). De Toelichting vermeldt verder dat voor de overige personen die betrokken zijn bij de uitvoering van sleutelfuncties niet wordt aangesloten bij het regime in artikel 3:8 en 3:9. *Dit zou in strijd zijn met de richtlijn en bovendien onevenredig belastend zijn voor zowel de verzekeraars als DNB. Voor deze categorie van personen wordt het beleid dat een verzekeraar moet voeren in het kader van de beheerste bedrijfsvoering (oftewel governance in richtlijntermen) voldoende geacht.*

Hierdoor ontstaan drie soorten deskundigheid/geschiktheid:

1. geschiktheid ingevolge artikel 3.8, eerste lid voor beleidsbepalers en (overige) sleutelfunctionarissen;
2. geschiktheid ingevolge 3.9a, eerste lid voor personen - die transacties verrichten die vanwege de daaraan verbonden financiële risico's, het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk beïnvloeden;
3. geschiktheid voor overige personen die betrokken zijn bij de uitvoering van sleutelfuncties.

Het zou wenselijk zijn dat in de Toelichting wordt ingegaan op de samenhang met de Implementatiewet richtlijn Solvabiliteit II en de mogelijke overlap.

Daarnaast bestaat in het kader van het beheerst beloningsbeleid de categorie risktakers (identified staff). Dit zijn medewerkers die door hun positie materiële invloed kunnen hebben op het risicoprofiel.

Artikel 3.9a Wft wordt van toepassing op natuurlijke personen onder wiens verantwoordelijkheid transacties van een bank of verzekeraar met zetel in Nederland worden verricht die, vanwege de daaraan verbonden financiële risico's, het risicoprofiel van de onderneming wezenlijk beïnvloeden. Uitgangspunt is dat deze groep van personen een deelverzameling vormt van de groep van personen bij banken en verzekeraars die onder de regels voor een beheerst beloningsbeleid vallen. Hierdoor heeft het de voorkeur qua terminologie aan te sluiten bij de Regeling Beheerst Beloningsbeleid 2011 en art. 92 CRD IV door "wezenlijk" in art. 39a, lid 1 te vervangen door "materieel".

Bekostiging financieel toezicht

De voorgenomen afschaffing van de overheidsbijdrage leidt tot fors hogere toezichtkosten voor onder toezicht staande ondernemingen, terwijl deze sinds 2000 al zeer fors zijn gestegen. Sinds 2000 zijn de kosten met meer dan 300% toegenomen, wat in schril contrast staat met de ontwikkelingen in de verzekeringssector. In de bijlage hebben wij het achterliggende cijfermateriaal opgenomen.

De toezichtkosten (direct en indirect) voor DNB en de AFM blijven stijgen terwijl de prikkel bij de overheid en toezichthouders om de kosten te beperken gering lijkt en verzekeraars grootscheepse reorganisaties doorvoeren om hun eigen kosten te verlagen. Bovendien is het onduidelijk welk verband er bestaat tussen de stijging van de kosten van het toezicht en de stijging van de kwaliteit van het toezicht: meer is niet automatisch beter.

Wij pleiten ervoor om een prikkel bij de overheid te houden om de kosten niet te hoog op te laten

lopen door een vast percentage van de toezichtkosten door de overheid te laten betalen. Mocht dit echter een gepasseerd station zijn, vinden wij het wenselijk dat er meer toezicht op de toezichthouders komt. Wij pleiten er dan voor om wettelijk te bepalen dat automatische toetsing plaatsvindt door een onafhankelijk orgaan als bijvoorbeeld de Algemene Rekenkamer indien de toezichtkosten afwijken van nader te bepalen bandbreedtes of criteria. Ook stellen wij voor dat de rol van de adviserende panels, in termen van checks en balances, door u nader wordt gezien.

Concernfinancieringsmaatschappijen

Het Verbond is van mening dat de voorgestelde tekst van artikel 3:2 Wft te beperkend is, waardoor veel concernfinancieringsmaatschappijen, die op dit moment gebruik maken van de vrijstelling voor concernfinancieringsmaatschappijen en die aan “de geest van de wet” voldoen, buiten de vrijstellingsmogelijkheid dreigen te vallen. In de bijlage wordt hier uitgebreid op ingegaan.

Daarnaast wordt op EU niveau momenteel naar een oplossing gezocht om het toezicht op schaduwbankieren strakker te reguleren. De voorstellen in het huidige wetsvoorstel staan op gespannen voet met de EU gedachte zoals weergegeven in de op 4 september 2013 gepubliceerde EC Communicatie met betrekking tot schaduwbankieren. Hierin kondigt de Europese Commissie een inventarisatie aan van verschillende interpretaties van het begrip “kredietinstelling” in EU lidstaten, en indien noodzakelijk een nadere invulling van dit begrip op Europees niveau. De voorstellen uit het consultatiedocument geven nu juist een dergelijke (nationale) invulling van het begrip “kredietinstelling,” die mogelijk anders is dan in andere EU lidstaten.

Bovendien zal de aanpassing zoals deze in de huidige vorm wordt voorgestaan grote gevolgen hebben voor de ondernemingen die thans gebruik maken van de vrijstelling voor concernfinancieringsmaatschappijen van artikel 3:2 Wft. Dit doet afbreuk aan het Europese level playing field waarin Nederlandse ondernemingen opereren. Mocht blijken dat in Europees verband regels worden opgesteld met minder verstrekkende gevolgen dan zal daaruit volgen dat de huidige beoogde wijziging te vergaand is geweest en dat Nederlandse groepsfinancieringsmaatschappijen (en de concerns waar zij van deel uitmaken) onevenredig en derhalve onnodig hard zijn geraakt. Wij verzoeken u om die reden om niet te ver vooruit te lopen op de muziek en de Europese ontwikkelingen op het gebied van schaduwbankieren af te wachten.

Modernisering recht op premie-incasso

In de Memorie van toelichting is aangegeven dat het “recht” op premie-incasso niet past in de nieuwe verhoudingen in de markt als beoogd met het provisieverbod. Wij delen deze analyse, maar vinden de voorgestelde wijze van modernisering niet de juiste uitwerking om het probleem te adresseren. Conform het voorstel blijft het immers mogelijk dat bemiddelaars premies voor verzekeringen die vallen onder het provisieverbod incasseren. Dit dient alleen te worden overeengekomen tussen verzekeraar en bemiddelaar. Het risico van sturing van het advies blijft hiermee bestaan en krijgt ook een nieuwe dimensie, namelijk een verzekeraar die wel overeenkomt dat de bemiddelaar premies incasseert en een verzekeraar die dat niet overeenkomt. Hierdoor treedt er in de markt *providerbias* op, waarbij het risico bestaat dat de productie wordt gestuurd naar de verzekeraar die wel een dergelijke faciliteit heeft. Het klantbelang is hier niet mee gediend.

Het Verbond pleit daarom voor een verbod op premie-incasso door bemiddelaars, voor de producten die vallen onder het provisieverbod, omdat het risico van sturing van het advies hiermee adequaat wordt geadresseerd. Premie-incasso door bemiddelaars staat haaks op de rolontvlechting en staat de gewenste cultuurverandering in de weg. Het pleidooi van het Verbond is als volgt.

- Moderniseer met een verbod op premie-incasso. De reikwijdte van het verbod op premie-incasso zou alleen betrekking moeten hebben op financiële producten die vallen onder het provisieverbod. Hiermee blijft (eenvoudig)schade buiten de reikwijdte.
- Wij bepleiten een directe werking van het verbod op premie-incasso voor financiële producten die zijn afgesloten na datum van inwerkingtreding van het verbod op premie-incasso.
- In onze visie is er bij reeds gesloten posten ook het risico van sturing van het advies aanwezig. Wij stellen echter een eerbiedigde werking voor met een termijn van 5-8 jaar voor financiële producten die zijn afgesloten voor datum inwerkingtreding van het verbod op premie-incasso. Wij zijn voor deze termijn om aanbieders en financiële adviseurs voldoende tijd te geven met elkaar in gesprek te raken over een (gefaseerde) afbouw van de bestaande rekening-courant. Na deze overgangstermijn, we hebben het dan dus over 2023, zou het verbod op premie-incasso ook van toepassing zijn op de reeds gesloten posten. De eventuele impact van een verbod op zowel aanbieder als intermediairs is op deze wijze te mitigeren.

Het Verbond vindt dat, gegeven het zuivere marktmodel en de rolontvlechting, het meer dan logisch is dat de verzekeraar zelf de premie van zijn product (de verzekeringsdekking) incasseert en de adviseur de kosten van zijn product (advies). Met een verbod op premie-incasso is de bemiddelaar niet langer een lasthebber van de verzekeraar, maar opdrachtnemer van de klant.

Vakbekwaamheid, persoonsregister

In de Wijzigingswet Financiële markten 2014 die op dit moment ter behandeling voorligt aan de Kamer is bepaald dat ten behoeve van de uitvoering van de nieuwe vakbekwaamheidseisen uit de Wft een examenbank wordt gebouwd. Deze examenbank bevat zowel examenvragen als een omgeving waarin van buiten af de examens kunnen worden afgenomen. Aan deze examenbank wordt een informatiesysteem gehangen die persoonsgegevens bevat die nodig zijn voor het verstrekken van diploma's. Ook alle diploma's die vanaf 1 januari 2014 worden verstrekt worden in het informatiesysteem geregistreerd. Deze gegevens mogen voorlopig alleen gebruikt worden door de beheerder van de examenbank voor de verstrekking van de diploma's en alleen de gegevens die daartoe van nut zijn worden geregistreerd. Naast de beheerder krijgt de Minister van Financiën toegang in het kader van evaluatiedoeleinden. Het Verbond is voorstander van een centrale examenbank en vindt voorgaande doeleinden voor het bestaan van een dergelijk informatiesysteem rechtmatig.

Echter, in de Toelichting van de Wijzigingswet Financiële Markten 2014 staat dat men op termijn voornemens is de gegevens uit het informatiesysteem op te nemen in een persoonsregister waarvan het wettelijk kader rondom het register naar alle waarschijnlijkheid zou worden opgenomen in de Wijzigingswet Financiële markten 2015. Bij de inrichting van het register zal ingegaan worden op vragen zoals welke persoonsgegevens mogen worden bewaard, wie toegang heeft tot de gegevens, waarvoor de gegevens worden gebruikt en hoe de gegevens zijn beveiligd. Het Ministerie heeft besloten deze bepalingen niet op te nemen in het voorliggende voorste.

Het Verbond heeft al regelmatig aangegeven geen voorstander te zijn van het optuigen van een persoons-/ diplomaregister om de volgende redenen :

1. in het verleden is niet gebleken dat registerinitiatieven hebben geleid tot het daadwerkelijk gebruik maken van een register door de consument. Het optuigen van een dergelijk register is een voorbeeld van doorschieten van regelgeving;
2. de minister heeft in eerdere uitingen aangegeven het register op te tuigen ten behoeve van de werkgevers; dit is onnodig aangezien werkgevers zelf al achterhalen of men gekwalificeerd is. De minister (en mogelijk de AFM) gaat hier op de stoel van de werkgever zitten; en dergelijke wetgeving leidt tot onnodige overheidsbemoeienis in de private sector;

3. het Verbond is tegen een mogelijk ondersteunende taak van het register voor de toezichthouder, hetgeen leidt tot onnodig extra kosten voor de toezichthouder;
4. het optuigen, vullen en up to date houden van een dergelijk register leidt tot onnodige administratieve lasten voor de sector.

Het Verbond wil graag weten welk probleem Financiën denkt op te lossen met het inrichten van een dergelijk diploma-/ personenregister en waarom een personenregister het juiste instrument daartoe is. Het Verbond heeft begrepen dat de bepalingen omtrent en daarmee de vorm en inhoud van het register nog aan de markt worden voorgelegd en is graag bereid van gedachten te wisselen over de inrichting van het register.

Wij zijn graag bereid om deze brief nader toe te lichten tijdens een gesprek

Met vriendelijke groet,

H.L. De Boer

Bijlage

1. Aanvulling bij Bekostiging financieel toezicht

Som van toezichtkosten (€ mln)	2000	2009	2010	2011	2012	2013 begroot
AFM	19,8	79,4	88,9	77,4	78,3	85,3
instellingen	19,8	51,5	58,0	48,7	52,7	64,8
overheid		27,9	31,0	28,7	25,6	20,5
DNB	27,7	96,0	106,0	119,0	128,0	129,5
instellingen		75,0	82,0	93,0	97,0	
overheid		21,0	24,0	26,0	31,0	
	27,7					129,5
PVK	18,7					
	18,7					
Eindtotaal	66,2	175,4	194,9	196,4	206,3	214,8

2. Aanvulling bij : concernfinancieringsmaatschappijen

In de toezichtthema's 2013 gaf DNB blijk van een vermoeden bij bepaalde instellingen van overtreding van bestaande wetgeving.

Toezichtthema's DNB 2013, paragraaf 5.6:

DNB vermoedt dat een deel van de in Nederland gevestigde concernfinancieringsmaatschappijen (CFM's) niet voldoet aan de wettelijke vereisten voor ontheffing van een bankvergunning. Het gevolg hiervan is dat particulieren die gelden inleggen bij deze instellingen verhoogde risico's lopen, omdat de betrokken instellingen de facto als bank opereren maar niet onder toezicht staan. DNB start daarom dit jaar een onderzoek naar de activiteiten van de CFM's. Een CFM heeft geen bankvergunning van DNB nodig bij het aantrekken van gelden van het publiek en het uitzetten van die gelden als zij voldoet aan (kortweg) alle drie de volgende voorwaarden (artikel 3:2 Wft):

(1) zij trekt de opvorderbare gelden aan door middel van effecten;

(2) zij heeft een garantie van de moeder, die over een positief eigen vermogen of een bankgarantie beschikt;

(3) de gelden worden voor minimaal 95 procent intraconcern uitgezet. Van faciliterende instellingen zoals trustkantoren verwacht DNB dat zij zich bewust zijn van hun rol bij het voorkomen van illegale activiteiten door CFM's. DNB focust haar onderzoek in 2013 op de naleving van de tweede en derde voorwaarde door CFM's, met eerst een bronnenonderzoek en daarna een steekproef. Bij ondernemingen binnen deze steekproef wordt informatie opgevraagd om inzicht te verkrijgen of aan de wettelijke vereisten wordt voldaan. Bij overtredingen zal DNB tot handhaving overgaan.

Wij zijn benieuwd naar de uitkomsten van de genoemde onderzoeken van DNB en met name de kennelijk daaruit geconstateerde noodzaak om de voorwaarden van art. 3:2 Wft aan te scherpen. Op basis van deze bevindingen denkt het Verbond graag mee over een passende aanpassing van deze voorwaarden, die tegelijk recht doet aan concernfinancieringsmaatschappijen die terecht gebruik maken van de vrijstellingsmogelijkheid. Op basis van de consultatietekst en toelichting worden de tekortkomingen in de huidige regeling nog onvoldoende concreet, zodat het daarmee ook lastig is om tekstsuggesties te doen voor een adequate aanscherping van de voorwaarden.

De ratio achter de in artikel 3:2 derde lid voorgestelde wijziging is om te voorkomen dat concernfinancieringsmaatschappijen misbruik maken van de in artikel 3:2 opgenomen uitzondering op de bankvergunningplicht. Volgens de toelichting is deze uitzondering gerechtvaardigd indien geen bezwaren bestaan voor de crediteuren en het financiële bestel. Uit het voorgaande citaat van DNB volgt dat het belang van de uitzondering is gelegen in de bescherming van de belangen van particulieren die gelden inleggen bij concernfinancieringsmaatschappijen. De rechtvaardiging van de uitzondering in het consultatievoorstel is veel ruimer geformuleerd, namelijk bescherming van crediteuren (in het algemeen) en het financiële bestel. Wij menen dat, zoals uit de toezichtthema's 2013 van DNB volgt, de uitzondering gerechtvaardigd is indien belangen van particulieren die gelden inleggen bij concernfinancieringsmaatschappijen in het geding dreigen te komen.

Het Ministerie stelt voor om de bestaande uitzondering voor concernfinancieringsmaatschappijen verder te beperken, hetgeen volgens de consultatietekst impliceert dat de eerder genoemde bezwaren wel bestaan wanneer:

- een bedrag overeenkomend met 5% of meer van de ter beschikking verkregen gelden is of wordt aangewend voor kredietuitzettingen buiten het concern; of
- een of meer van de andere ondernemingen die deel uit maken van het concern bedrijfsmatig kredietuitzettingen verrichten buiten het concern.

Deze limitatief geformuleerde voorwaarden bezwaren miskennen dat het in bepaalde situaties mogelijk is dat er weliswaar sprake is van een of beide genoemde voorwaarden, maar de crediteuren of het financiële bestel daarmee niet worden benadeeld. In de verzekeringssector is het heel gebruikelijk dat opvorderbare gelden worden aangetrokken door concernfinancieringsmaatschappijen die onder prudentieel toezicht staan, anders dan banktoezicht staan (bijvoorbeeld aanvullend groepstoezicht op grond van de Richtlijn Financiële Conglomeraten en/of de Verzekeringsgroepenrichtlijn en straks Solvency II), die deze gelden vervolgens uitzetten bij onder prudentieel toezicht staande groepsmaatschappijen (zoals banken of verzekeraars binnen de groep). Met dit gegeven is bij de huidige vrijstelling voor concernfinancieringsmaatschappijen geen rekening gehouden, aangezien het aanvullende toezicht geruime tijd na de totstandkoming van deze vrijstelling is geïntroduceerd. Het enkele feit dat een bedrag overeenkomend met 5% of meer van de ter beschikking verkregen gelden is of wordt aangewend voor kredietuitzettingen buiten het concern of dat groepsmaatschappijen bedrijfsmatig kredietuitzettingen verrichten buiten het concern, maakt niet dat de crediteuren of het financiële bestel worden benadeeld. Het prudentieel toezicht waaraan de concernfinancieringsmaatschappij en de groepsmaatschappijen zijn onderworpen beoogt dit immers al te voorkomen. De noodzaak om ook dergelijke concernfinancieringsmaatschappijen te onderwerpen aan een vergunningplicht ontbreekt naar onze mening. De gelden worden verstrekt door en aan onder toezicht staande ondernemingen. Consequentie van de voorgestelde wijziging zou bovendien kunnen zijn dat een concernfinancieringsmaatschappij en groepsmaatschappijen aan twee overlappende en op onderdelen conflicterende prudentiële toezichtregimes moeten voldoen: het verzekeringstoezicht en het banktoezicht. In de praktijk is het echter, met name op het punt van kapitaalsvereisten, niet of zeer moeilijk om zowel te voldoen aan de vereisten van het banktoezicht als aan de vereisten van het verzekeringstoezicht.

Verder leidt het vervallen van het verband tussen het aantrekken van de opvorderbare gelden en het uitzetten van die specifieke gelden tot de nodige (onbedoelde) complicaties. Bijvoorbeeld zal een concernfinancieringsmaatschappij die in totaal 100 euro aantrekt, waarvan 1 euro van niet-professionele partijen en 99 euro van professionele partijen en vervolgens 6 euro uitzet buiten het concern, niet langer van de uitzondering van art. 3:2 Wft kunnen profiteren. Hetzelfde geldt voor

een concernfinancieringsmaatschappij die 99 euro aantrekt van professionele marktpartijen en waarvan de dochter, bijvoorbeeld een verzekeraar, uit eigen middelen (bijvoorbeeld ter belegging van premies) kredietuitzettingen doet ter hoogte van 6 euro. Er is dan geen verband tussen de aangetrokken gelden en de uitgezette gelden. De uitzonderingsbepaling van art. 3:2 Wft wordt op deze manier onnodig ingeperkt.

Het voorstel lijkt bovendien niet te onderkennen dat, zeker bij grotere instellingen, het onhoudbaar zal zijn om de aangetrokken gelden te 'earmarken'. Een voorbeeld:

opvorderbaar geld aangetrokken van het publiek komt binnen bij BV A (een CFM);

BV A leent deze gelden door aan BV B;

BV B leent op enig moment geld door aan BV C, een deel daarvan betreft mogelijk de gelden die zij ontving van BV A;

BV C heeft ook op andere wijze funding verkregen en zet kredieten uit bij derden.

Zal voor wat betreft deze laatste geldstroom te herleiden zijn welk deel van de kredieten uitgezet bij derden, toevoert aan hetgeen BV A aan BV B leende die het voorts doorleende aan BV C?

Eerder dan te kiezen voor de voorgestelde rigoureuze oplossing, ligt veel meer voor de hand dat concernfinancieringsmaatschappijen en de garant de toezichthouder (DNB) een goed inzicht geven in het doel van de concernfinancieringsmaatschappij binnen de betrokken groep en wat het doel is van de aan te trekken opvorderbare gelden. Is het doel dat deze opvorderbare gelden immer binnen de groep blijven, dan is er überhaupt geen bezwaar gelet op de huidige opzet van het nieuwe regime. Indien binnen de groep ondernemingen aanwezig zijn die bevoegd zijn krediet uit te zetten, overeenkomstig EEA regels, dan wel onder vergelijkbare regels in landen buiten de EEA, dan zou ook hier vanuit toezicht perspectief weinig bezwaren moeten zijn. Het aantrekken van de opvorderbare gelden dient plaats te vinden overeenkomstig Deel 5 Wft, het doen van kredietuitzettingen is volgens de lokale regels van de kredietverstrekker tevens toegestaan.

Verder bestaat het gevaar dat door de aanscherping van de voorwaarden concernfinancieringsmaatschappijen, ook van Nederlandse concerns, zich buiten Nederland zullen vestigen, waar dergelijke restricties niet gelden. Hiermee worden eventuele tekortkomingen in het toezicht niet geadresseerd, maar verplaatsen eventuele problemen zich naar een ander land. De vraag is of de (Nederlandse) particuliere verstrekker van kapitaal hiermee gediend is, ofwel het financieel bestel.

Overigens ontbreekt in onderdeel b van de voorgestelde tekst van art. 3:2 een percentage of bedrag, zodat het, in tegenstelling tot onderdeel a, niet uitmaakt tot welk bedrag kredietuitzettingen worden gedaan. Dit lijkt evenmin de bedoeling.

Overig

- Artikel 1 onderdeel Y: het gehele artikel wordt gewijzigd, niet alleen lid 2.